

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-238/03 P: Maja Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινωνική χρηματοδοτική συνδρομή — Κατάργηση ενισχύσεως χορηγηθείσας για τον εκσυγχρονισμό γεωργικής μονάδας παραγωγής)**

(2005/C 45/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-238/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, της 28ης Μαΐου 2003, Maja Srl, πρώην Ca' Pasta Srl (εκπρόσωποι: P. Piva, R. Mastroianni, Me G. Arendt), όπου ο έτερος διάδικος ήταν η: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και L. Visaggio, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο A. Dal Ferro), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Maja Srl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.09.2003.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-459/04)

(2005/C 45/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους H. Kreppel και J. Enegren, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να ορίσει τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα για τα πρόσωπα που ορίζονται για να οργανώσουν προληπτικά και

προστατευτικά μέτρα σχετικά με την υγεία και την ασφάλεια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾ της Συμβάσεως, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, και

2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας δεν προβλέπει την πλήρη εναρμόνιση του ορισμού των ικανοτήτων και των προσόντων των εργαζομένων που ασκούν δραστηριότητες σχετικά με προστατευτικά και προληπτικά μέτρα στα διάφορα κράτη, αλλά αφήνει περιθώριο στα κράτη μέλη να ορίζουν τις γνώσεις που απαιτούνται βάσει της διατάξεως αυτή. Οι ορισμοί που περιέχονται στις εθνικές νομοθεσίες πρέπει, ωστόσο, να υπερβαίνουν ένα κατώτατο επίπεδο προκειμένου η οδηγία να μπορέσει να εφαρμοστεί κατά ικανοποιητικό τρόπο.

Η εθνική νομοθεσία πρέπει, ως ελάχιστη προϋπόθεση, να περιέχει αναφορά σε ένα αντικειμενικό τρόπο διαπιστώσεως του ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει υποστεί την απαιτούμενη εκπαίδευση και ότι έχει πράγματι την αναγκαία εμπειρία και γνώση.

Ούτε η κανονιστική πράξη ούτε οι κατευθυντήριες γραμμές της Arbetsmiljöverket περιέχουν ορισμό των ικανοτήτων και των προσόντων που πρέπει να έχουν οι εργαζόμενοι που ασκούν δραστηριότητα σχετική με το εργασιακό περιβάλλον, ο οποίος απαιτείται για ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 7, παράγραφος 8.

⁽¹⁾ ΕΕ L 183, 29.6.1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Sigmaringen με διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-489/04)

(2005/C 45/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Νοεμβρίου 2004, το Verwaltungsgericht Sigmaringen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, και Land Baden-Württemberg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων: